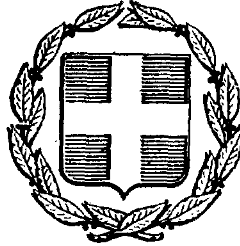

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 208

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 410

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 74. 1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς κάθειρξιν ἢ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους εἶναι ἀλλοδαπός, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χώρας, ἐκτελουμένην εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὁριστικὴν ἀπόλυσίν του καὶ ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ὑφ' ὅρον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν φυλακῶν.

2. Δύναται ἐπίσης τὸ δικαστήριον νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν ἀπὸ τῆς χώρας παντὸς ἀλλοδαποῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 69, 71 καὶ 72. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπέλασις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μέτρων τούτων.

3. Οἱ οὕτως ἀπελαθέντες ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν χώραν μόνον μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπελάσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιτρέψῃ ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 97 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 97. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 94 παρ. 1 καὶ 96 παρ. 1 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ὅταν, πρὶν ἢ ἡ καταγνωσθεῖσα ἐπί τινι ἀξιοποίνῳ πράξει κατά τινος ποινὴ ἀποτισθῇ ὁλοσχερῶς, παραγραφῇ ἢ χαρισθῇ, ἐπέλθῃ καταδίκη αὐτοῦ δι' ἄλλην ἀξιόποινον πρᾶξιν, ὁποτεδήποτε τελεσθεῖσαν».

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ Ποιν. Κώδικος ὁ ὑπότιτλος 1 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἐγκλήματα κατὰ πολιτικῶν σωμάτων καὶ τῆς Κυβερνήσεως».

Ὁ δὲ τίτλος τοῦ ἄρθρου 157 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Βία κατὰ πολιτικοῦ σώματος ἢ τῆς Κυβερνήσεως».

2. Τὸ ἄρθρον 157 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«157. 1. Ὁ διὰ βίας ἢ δι' ἀπειλῆς βίας ἐπιβάλλων εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Κυβέρνησιν ἢ εἰς μέλος αὐτῶν τὴν ἐκτέλεσιν, παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά των, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως τοὐλάχιστον δέκα ἐτῶν. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἐὰν ἡ πρᾶξις στρέφεται κατὰ Ἀρχηγοῦ ἀνεγνωρισμένου κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς πολιτικοῦ κόμματος.

2. Ὁ ὑπαίτιος τῶν ἀνωτέρω πράξεων ἐναντίον νομαρχιακῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων ἢ ἄλλου συμβουλίου τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ μέλους αὐτῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

3. Ὁ δημοσίᾳ περιϋβρίζων τὴν Βουλήν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἐὰν ἡ περιύβρισις ἐτελέσθη κατά τινος τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 συμβουλίων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ ποινικὴ δίωξις γίνεται κατ' αἴτησιν τῆς Βουλῆς ἢ τοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται πρὸς ταῖς ποιναῖς ταύταις νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρησιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον Δ' τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον 157 αὐτοῦ προστίθεται ἄρθρον λαμβάνον τὸν τίτλον «Βία κατὰ πολιτικοῦ κόμματος» καὶ τὸν ἀριθμὸν 157Α, ἔχον οὕτω:

«Ἄρθρον 157Α. 1. Ὅστις προβαίνει εἰς πράξεις βίας κατὰ γραφείων νομίμως λειτουργούντων πολιτικῶν κομμάτων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ πρᾶξις τιμωρῆται βαρύτερον δι' ἑτέρας διατάξεως.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 167 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

3. Ἐὰν διὰ τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀναφερομένων πράξεων προεκλήθησαν φθοραί, αὗται χαρακτηρίζονται ὡς διακεκριμέναι καὶ ἐπισύρουν κατὰ τοῦ ὑπαιτίου τὰς ἐν ἄρθρῳ 382 ποινάς».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 167 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 167. 1. Ὅστις μεταχειρίζεται βίαν ἢ ἀπειλὴν βίας, ἵνα ἐξαναγκάσῃ ἀρχήν τινα ἢ ὑπάλληλον εἰς τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντά των ἢ παράλειψιν νομίμου τοιαύτης, ὡς καὶ ὁ βιαιοπραγῶν κατὰ ὑπαλλήλου ἢ προσώπου προσληφθέντος ἢ ἑτέρου ὑπαλλήλου προστρέξαντος πρὸς ὑποστήριξιν τούτου, διαρκούσης τῆς νομίμου ἐνεργείας του, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἀποκλειομένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀναστολῆς αὐτῆς.

2. Ἐὰν αἱ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος πράξεις ἐτελέσθησαν ὑπὸ ὁπλοφοροῦντος ἢ φέροντος μεθ' ἑαυτοῦ ἀντικείμενα, διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ προκληθῇ σωματικὴ βλά-

δη, ἢ ὑπὸ προσώπου ἔχοντος κεκαλυμμένα ἢ ἠλλοιωμένα τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἢ ὑπὸ πλειόνων, ὡς καὶ ἐὰν ὁ καθ' οὗ ἐστράφη ἡ πρᾶξις διέτρεξε σπουδαῖον προσωπικὸν κίνδυνον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶξις δὲν τιμωρεῖται βαρύτερον ὑπὸ ἑτέρας διατάξεως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 197 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 197. 1. Ὅστις, χωρὶς νὰ διαταράξῃ τὴν κοινὴν εἰρήνην, ἐμποδίζει αὐθαιρέτως τὰς συνεδριάσεις ὑπηρεσιακοῦ τινος συλλόγου, συγκροτουμένου δυνάμει τοῦ νόμου πρὸς διεξαγωγὴν δημοσίων ὑποθέσεων, ἢ νομίμως λειτουργοῦντος πολιτικοῦ κόμματος ἢ ἀνεγνωρισμένου κατὰ νόμον σωματείου, τῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἢ τῶν ἀρχῶν καὶ συμβουλίων καθιδρύματός τινος, ἢ διαταράσσει σοβαρῶς ταύτας διὰ διεγέρσεως θορύβου ἢ ἀταξίας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ἐν σχέσει πρὸς συνεδρίασιν δικαστηρίου ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 221 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 221. 1. Ἰατροί, ὀδοντίατροι, κτηνίατροι, φαρμακοποιοί, χημικοὶ καὶ μαῖαι, οἵτινες ἐν γνώσει ἐκδίδουν ψευδεῖς πιστοποιήσεις προωρισμένας νὰ παράσχουν πίστιν παρὰ δημοσίᾳ, δημοτικῇ ἢ κοινοτικῇ ἀρχῇ ἢ παρὰ νομικῷ προσώπῳ δημοσίου δικαίου ἢ παρ' ἀσφαλιστικῇ ἐπιχειρήσει ἢ δυναμένας νὰ βλάψουν ἔννομα καὶ οὐσιώδη συμφέροντα ἄλλου προσώπου, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἐὰν αἱ ἀνωτέρω ψευδεῖς πιστοποιήσεις προορίζωνται διὰ δικαστικὴν χρῆσιν, οἱ ἐκδίδοντες ταύτας τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς, ὡς καὶ ἀποστερήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 63 ἀριθ. 1 ἀξιωμάτων καὶ θέσεων.

2. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ὅστις ποιεῖται χρῆσιν τοιαύτης τινὸς ψευδοῦς πιστοποιήσεως πρὸς ἐξαπάτησιν δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἀσφαλιστικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐὰν τῆς ἐκδοθείσης ὡς ἄνω ψευδοῦς πιστοποιήσεως ἐγένετο δικαστικὴ χρῆσις, ὁ ποιούμενος τοιαύτην χρῆσιν διάδικος τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν».

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 315 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 315 παρ. 2. Ἐὰν ὁ παθών, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 308 εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, συνέβη δὲ ἡ πρᾶξις κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικοὺς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἡ δίωξις χωρεῖ αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον ΙΣΤ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον 315 αὐτοῦ προστίθεται ἄρθρον, λαμβάνον τὸν τίτλον «Ἐπιβαρυντικαὶ περιπτώσεις» καὶ τὸν ἀριθμὸν 315Α, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 315Α. 1. Ἐὰν αἱ ἐν ἄρθροις 308 καὶ 309 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος πράξεις ἐτελέσθησαν κατὰ δημοσίου ὑπαλλήλου κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ διὰ λόγους σχετικοὺς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἐπιβάλλεται εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 308 ποινὴ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 309 ποινὴ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

2. Ἡ τέλεσις τῶν ἐν ἄρθροις 310 καὶ 311 ἐδάφ. πρῶτον τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος πράξεων, ἐφ' ὅσον αὗται στρέφονται κατὰ προσώπων ἐκ τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων καὶ ὑπὸ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ περιστάσεις, συνιστᾷ ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν. Δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ἐπὶ τούτων μετατροπὴ ἢ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς».

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 322 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 322. Ὁ δι' ἀπάτης ἢ βίας ἢ ἀπειλῆς βίας συλλαμβάνων, ἀπάγων ἢ παρανόμως κατακρατῶν τινα, οὕτως ὥστε ὁ συλληφθεὶς νὰ ἀποστερῆται τῆς προστασίας τῆς Πολιτείας καὶ ἰδίᾳ ὁ περιάγων τινὰ εἰς ὁμηρίαν ἢ ἄλλην παρομοίαν κατάστασιν στερήσεως τῆς ἐλευθερίας, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξαναγκασμοῦ τοῦ παθόντος ἢ ἄλλου τινὸς εἰς πρᾶξιν ἢ παράλειψιν ἢ ἀνοχὴν περὶ τῆς ὁποίας δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις αὐτοῦ, τιμωρεῖται: α) δι' ἰσοβίου καθείρξεως ἐὰν ὁ ἐξαναγκασμὸς στρέφεται κατὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 157 παρ. 1 σωμάτων ἢ προσώπων καὶ β) διὰ καθείρξεως τοὐλάχιστον δέκα ἐτῶν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν».

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 324 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 324. 1. Ὁ ἀφαιρῶν ἀνήλικον ἀπὸ τῶν γονέων, τῶν ἐπιτρόπων ἢ παντὸς δικαιουμένου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὸ πρόσωπόν του, ἢ ὁ ὑποστηρίζων ἑκουσίαν τοῦ ἀνηλίκου διαφυγὴν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τῶν ἄνω προσώπων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως. Ἐὰν ὁ ἀνήλικος διέτρεξεν, ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς στερήσεως τῆς ἐπιμελείας, σπουδαῖον κίνδυνον ζωῆς ἢ βαρείας βλάβης τῆς ὑγείας του, ὁ δράστης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

2. Ἐὰν ὁ ἀνήλικος εἶναι νεώτερος τῶν δέκα τεσσάρων ἐτῶν ἢ ὁ ὑπαίτιος ἐξετέλεσε τὴν πρᾶξιν ἐκ κερδοσκοπίας ἢ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως μεταχειρισθῇ τὸν ἀνήλικον εἰς ἀσχολίας ἀνηθίκους ἢ ἐπιτύχῃ τὴν μεταβολὴν τῆς οἰκογενειακῆς τοῦ ἀνηλίκου τάξεως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

3. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους πράξεων ἐσκόπει τὴν εἴσπραξιν λύτρων ἢ τὸν ἐξαναγκασμὸν εἴς τινα πρᾶξιν ἢ παράλειψιν ἐπιβάλλεται κάθειρξις. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὗτος οἰκείᾳ βουλήσει καὶ πρὸ πάσης ἐκπληρώσεως ὅρου τινὸς ἢ ἀξιώσεώς του, ἀπηλευθέρωσε καὶ ἀπέδωσεν ὑγιῆ καὶ σῶον τὸν ἀνήλικον, ἐπιβάλλεται φυλάκισις».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 334 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 334. 1. Ὁ παρανόμως εἰσδύων ἢ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ δικαιούχου παραμένων εἰς τὴν κατοικίαν ἑτέρου ἢ εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐργασίαν χρησιμοποιούμενον χῶρον ἢ εἰς περικεκλεισμένον χῶρον κατεχόμενον παρ' αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

2. Αἱ ὡς ἄνω πράξεις ἢ πράξεις βίας κατὰ προσώπων ἢ πραγμάτων, ὡς καὶ πράξεις φθορᾶς ξένης ἰδιοκτησίας, ἐνεργούμεναι πρὸς τὸν σκοπὸν παρεμποδίσεως τῆς ἐκδόσεως ἐφημερίδων ἢ περιοδικῶν, ὡς καὶ τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας αὐτῶν ἢ βιβλίων, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, μὴ ἐπιτρεπομένης εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τῆς μετατροπῆς ἢ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς.

3. Ὅστις, παρανόμως εἰσδύει εἰς κατάστημα ἢ χῶρον ὑπηρεσίας δημοσίας, δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεως κοινῆς ὠφελείας ἢ παραμένει εἰς τοὺς χώρους τούτους παρὰ τὴν θέλησιν τῆς χρησιμοποιούσης αὐτοὺς ὑπηρεσίας, δηλουμένης αὐτῷ διὰ τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου ἢ ὑπαλλήλου της, προκαλῶν οὕτω διακοπὴν ἢ διατάραξιν τῆς ὁμαλῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

4. Ἡ ποινικὴ δίωξις ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 1 χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ δικαιούχου».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 394 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 394. 1. Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκρύπτων, ἀγοράζων, λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον ἢ ἄλλως πως δεχόμενος παρ' ἑαυτῷ πρᾶγμα προελθὸν ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ μεταβιβάζων ἑτέρῳ τὴν κατοχὴν τοιούτου πράγματος ἢ συνεργῶν εἰς μεταβίβασιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀσφαλίζων ἑτέρῳ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν εἶναι τιμωρητέος ἢ οὐ ὁ ὑπαίτιος τοῦ ἐγκλήματος ἐξ οὗ τὸ πρᾶγμα προέρχεται.

2. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρᾶξις ἔχῃ ἀντικείμενον εὐτελοῦς ἀξίας, ὁ δράστης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν, ἡ δὲ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον κατ' ἔγκλησιν.

3. Πρὸς τὰ ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως προερχόμενα πράγματα ἐξομοιοῦνται καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ δι' αὐτῶν προσπορισθέντα ἀντικείμενα.

4. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐπιχειρῇ τοιαύτας πράξεις κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν ἢ ἐνήργησεν ἐξ ἰδιοτελείας ἢ πρόκειται περὶ πράγματος ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν. Τὸ ἄρθρον 72 περὶ παραπομπῆς εἰς οἶκον ἐργασίας ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 417 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 417. Ἐπὶ πλημμελημάτων ἐν γένει, ἐὰν ὁ δράστης συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις διαδικασία, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσαγγελέως συντρέχουν λόγοι μὴ ἐφαρμογῆς τῆς διαδικασίας ταύτης».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 425 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 426 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 426. 1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 418 ἕως 424 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, ἐὰν ὁ δράστης πλημμελήματος, καίπερ μὴ καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, κρατῆται ἐν φυλακῇ ἢ ἄλλῳ τόπῳ κρατήσεως καὶ τὸ πλημμέλημα ἐτελέσθη ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα κρατεῖται.

2. Εἰς τὴν προκειμένην συνοπτικὴν διαδικασίαν ὑπάγονται καὶ οἱ στρατιωτικοί, ὅταν διὰ τὸ πραχθὲν πλημμέλημα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 417 ἀναφερομένων, ὑπάγονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος».

Ἄρθρον 17.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 449 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 449. — 1. Ὁ ἐκζητούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσουν παρὰ τοῦ συμβουλίου τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμέρας».

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 451 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ὁ Ἄρειος Πάγος ἀποφαίνεται ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἐν συμβουλίῳ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 448 καὶ 450.

Ὁ ἐκζητούμενος κλητεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἴκοσι τέσσαρας ὥρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἀντικλήτου του».

Ἄρθρον 19.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 555 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ ἐκτέλεσις ποινῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ἀναβάλλεται, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς προσεβλήθη μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς καταδίκης ἐκ ψυχοπαθείας τοιαύτης, ὥστε ἕνεκα ταύτης νὰ μὴ ἔχῃ συνείδησιν τῆς ἐκτελουμένης ποινῆς.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 στοιχ. β' περίοδος δευτέρα καὶ τῆς παρ. 2 διατάσσεται συγχρόνως ἡ ἐν δημοσίῳ ψυχιατρείῳ, κατὰ προτίμησιν δικαστικῷ, ἔγκλεισις τοῦ καταδίκου».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 557 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 557. — 1. Ἡ ἀρξαμένη ἐκτέλεσις τῆς στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς δύναται νὰ διακοπῇ εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 556 ὑπὸ στοιχ. α, β, καὶ γ περιπτώσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 7 τοῦ παρόντος.

2. Ἐὰν ὁ ἐκτίων τὴν ποινὴν νοσηλεύεται εἰς νοσοκομεῖον κατὰ τὰς περὶ νοσηλείας τῶν κρατουμένων διατάξεις, εὑρίσκεται δὲ ἕνεκα νόσου βαρείας, εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ἡ ἐν οἱῳδήποτε τοιούτῳ νοσοκομείῳ συνέχισις τῆς νοσηλείας του δὲν ἤθελεν ἀποτρέψει ἀνήκεστον βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν του ἢ κίνδυνον ζωῆς, δύναται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀποτροπὴ εἶναι δυνατὴ διὰ τῆς ἐν ἑτέρῳ νοσηλευτικῷ ἱδρύματι νοσηλείας του, εἰδικῶς κατονομαζόμενον, νὰ αἰτήσηται τὴν εἰσαγωγήν του εἰς τοῦτο πρὸς συνέχισιν τῆς νοσηλείας του, ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις, ἀποκλειομένης τῆς κατ' οἶκον νοσηλείας.

3. Ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 560, δι' εἰδικῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἐκδιδομένης μετὰ α) γνώμην δύο ἰατροδικαστῶν ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων δύο ἰατρῶν ὑπαλλήλων τοῦ δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, περὶ τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς τοῦ κρατουμένου εἰς τὸ ὑπὸ τούτου προτεινόμενον νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, β) γνώμην τοῦ νοσηλεύοντος τὸν αἰτοῦντα νοσοκομείου καὶ γ) δήλωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ὑποδεικνυομένου ἑτέρου νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν νοσηλείαν του.

4. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν διακοπὴν ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς μέχρι πέντε μηνῶν, τοῦ χρόνου τούτου δυναμένου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάγκη διακοπῆς ἐξακολουθῇ ὑφισταμένη, νὰ παρατείνεται ἐπὶ χρόνον μέχρι πέντε μηνῶν ἑκάστοτε, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ὑποβαλλομένη πρὸ τῆς λήξεως τοῦ πενταμήνου. Ἡ διακοπὴ διατάσσεται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς συνεχοῦς παραμονῆς καὶ νοσηλείας τοῦ καταδίκου εἰς τὸ ορισθὲν νοσηλευτικὸν ἵδρυμα, δύναται δὲ τὸ δικαστήριον πρὸς ἐξασφάλισιν ταύτης νὰ ἐπιβάλῃ καὶ οἱονδήποτε ἄλλον ὅρον.

5. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατάδικον καὶ εἰς τὸν διοικητικὸν διευθυντὴν τοῦ ὁρισθέντος νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ δὲ εἰσαγωγῆς τοῦ καταδίκου, περὶ τῆς ὁποίας συντάσσεται ἔκθεσις, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ῥηθέντος διευθυντοῦ ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἱδρύματος καὶ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν μεταγωγὴν ὀργάνου, ἄρχεται ἡ διακοπὴ τῆς ποινῆς.

6. Ὁ κρατούμενος, διὰ πᾶσαν ἐκ προθέσεως παράβασιν τεθέντος ὅρου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους τιμωρεῖται ἐπίσης ὁ διοικητικὸς διευθυντὴς τοῦ νοσηλευτικοῦ ἱδρύματος, ἐὰν ἐκ προθέσεως παρέλειψε νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμελλητὶ τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα πλημμελειοδικῶν περὶ πάσης διακοπῆς τῆς νοσηλείας τοῦ καταδικασθέντος καὶ περὶ πάσης ἐξόδου του ἐκ τούτου ἢ ἠναντιώθη εἰς τὴν διενέργειαν ἐλέγχου περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ ἱδρύματι κατὰ πάντα χρόνον. Ἐὰν αἱ πράξεις αὗται ἐτελέσθησαν ἐξ ἀμελείας ὁ δράστης τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

7. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 2 ἕως 4 διαταχθεῖσα διακοπὴ δὲν δύναται νὰ ἀποτρέψῃ ἀνήκεστον βλάβην ὑγείας ἢ κίνδυνον ζωῆς, ἡ δὲ ἀποτροπὴ αὕτη εἶναι δυνατὸν ἀποδεδειγμένως νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς κατ' οἶκον νοσηλείας, τὸ δικαστήριον δύναται αἰτήσει τοῦ καταδίκου νὰ διατάξῃ τὴν ἐπὶ σκοπῷ τοιαύτης νοσηλείας διακοπὴν ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος.

8. Ὁ εἰσαγγελεὺς διατάσσει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διακοπείσης ποινῆς ἅμα τῇ λήξει τοῦ ὁρισθέντος χρόνου διακοπῆς ἢ τῆς δοθείσης παρατάσεως αὐτοῦ».

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 559 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 559. Τὴν ἀναβολὴν καὶ τὴν διακοπὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς διατάσσει:

α) Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. β' περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 556 τὸ ἐκδὸν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

β) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 στοιχ. α' περ. δευτέρα, τῆς παρ. 1 στοιχ. β' καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 555, ὡς καὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. α' περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 556 τὸ δικαστήριον πλημμελειοδικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κρατεῖται ὁ καταδικασθείς.

γ) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 στοιχ. α' περ. πρώτη τοῦ ἄρθρου 555, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 556, ὁ ἐπιτετραμμένος ἢ ὁ ἐποπτεύων τὴν ἐκτέλεσιν εἰσαγγελεύς, δι' ἠτιολογημένης διατάξεώς του.

δ) Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 557 τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κρατεῖται ὁ καταδικασθείς, συντιθέμενον ἐκ πέντε μελῶν».

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Ν.Δ. 743/1970 «περὶ τιμωρίας τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ ναρκωτικῶν οὐσιῶν κλπ.», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 16. 1. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν κατοδίκης διά τινα τῶν ἐν ἄρθροις 3 καὶ 4 πράξεων, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ καταδικασθέντος, πλὴν ἂν οὗτος εἶναι ἀνήλικος, ἐπὶ ἓν μέχρι πέντε ἔτη μακρὰν τοῦ τόπου κατοικίας ἢ καταγωγῆς αὐτοῦ καὶ μακρὰν τῆς θαλάσσης, τῶν νήσων ἢ τῶν συνόρων. Ἡ ἐκτόπισις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ τόπου τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς.

2. Ἐπὶ ἀπολύσεως ὑφ' ὅρον ἡ ἐκτόπισις ἐκτελεῖται ἅμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἰς περίπτωσιν ἄρσεως ἢ ἀνακλήσεως τῆς ὑφ' ὅρον ἀπολύσεως, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκτοπίσεως ἐκτελεῖται μετὰ τὴν ἔκτισιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ποινῆς.

3. Προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν ἐνηλίκων ἢ ἀνηλίκων καταδικαζομένων ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν.Δ., τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἰσόβιόν των ἀπέλασιν ἐκ τῆς χώρας ἐκτελουμένην κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ποιν. Κώδικος ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 23.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 233/1975 «περὶ ἐκκαθαρίσεως Συντακτικῶν Πράξεων καὶ Ψηφισμάτων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ψηφίσματος τῆς 16/29 Ἀπριλίου 1952 καὶ περὶ παραγραφῆς ἐκλογικῶν τινων ἀδικημάτων», προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«Ἐκκρεμεῖς δικογραφίαι διὰ παραβάσεις τοῦ Γ/1952 Ψηφίσματος, ὡς καὶ τοῦ Α.Ν. 453/1945, τίθενται εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως, τὰ δὲ ἐκδοθέντα διωκτικὰ ἔγγραφα ἐπιστρέφονται ἀνεκτέλεστα».

Ἄρθρον 24.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 2058/1952 «περὶ μέτρων εἰρηνεύσεως» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Διὰ τοὺς καταδικασθέντας εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας ἀνωτέραν τῶν ἓξ μηνῶν, πᾶσα ἡμέρα ἐργασίας ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐκτελουμένη εἴτε διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐκμισθώσεις πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡς καὶ πᾶσα χειρωνακτική, βιομηχανικὴ ἢ γραφικὴ διὰ χειρὸς ἢ μηχανῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα ἄλλη σχετικὴ ἐργασία, δύναται νὰ ὑπολογίζηται εὐεργετικῶς κατ' ἀνώτατον ὅριον μέχρι δύο ἡμερῶν ἐκτιθείσης ποινῆς. Τὸ μέτρον τοῦ εὐεργετικοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου ἐργασίας τῶν κρατουμένων καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας ἢ τῆς κατηγορίας τῆς φυλακῆς, διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

2. Αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Ν. 2058/1952, προστεθεῖσαι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, καταργοῦνται.

3. Πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται».

Ἄρθρον 25.

Εἰς τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Σωφρονιστικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγρ. 4, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἡ εἰσαγωγὴ νοσοῦντος κρατουμένου εἰς νοσοκομεῖον πραγματοποιεῖται εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Κρατουμένων ἢ εἰς ἕτερον κρατικὸν ἢ δημοτικὸν νοσοκομεῖον, ἢ νοσοκομεῖον νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἀναλόγως τῆς παθήσεως τοῦ κρατουμένου, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 36 παρ. 7, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 39 διαδικασίαν. Ἡ παραμονὴ τοῦ κρατουμένου εἰς τὸ Νοσοκομεῖον διαρκεῖ ἐφ' ὅσον χρόνον κρίνεται αὕτη ἀναγκαία πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του, ἐπαναμετάγεται δὲ οὗτος εἰς τὸ εἰς ὃ ἐκρατεῖτο ἢ εἰς ἕτερον Σωφρονιστικὸν Κατάστημα, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ νοσοκομείου ἢ τῆς οἰκείας κλινικῆς αὐτοῦ».

Ἄρθρον 26.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν ὁσάκις, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐνδείκνυται ἐκ σπουδαίων λόγων ἡ διεξαγωγὴ τῆς συνεδριάσεως εἰς τόπον ἄλλον τοῦ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις καθορισθέντος, δύναται διὰ πράξεώς του νὰ ὁρίζῃ διὰ μὲν ὑποθέσεων ἁρμοδιότητος τοῦ τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐφετείου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ συμβουλίου ἐφετῶν Ἀθηνῶν, τὸν τόπον συνεδριάσεως τούτων ἐκτὸς τῆς ἕδρας των, ἀλλ' ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν, ἐπὶ δὲ ὑποθέσεων ἁρμοδιότητος πλημμελειοδικείων τὸν τόπον συνεδριάσεως αὐτῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ ἢ τῇ περιφερείᾳ ἑτέρου πρωτοδικείου τοῦ αὐτοῦ ἐφετείου.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

Ἄρθρον 27.

Δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ διακοπῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς λόγῳ ἀνηκέστου βλάβης τῆς ὑγείας καταδίκου, ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βάσει τῆς παρ. 2 περ. β' τοῦ ἄρθρου 555, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 557 τοῦ Ποιν. Κώδικος, διατηροῦνται ἐν ἰσχύι μέχρι λήξεως τοῦ ἐν αὐταῖς ὁρισθέντος χρόνου διακοπῆς.

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ